

denne Forandring tilladt Helsingørs Lodser at besørge Farvandslodseriet i Store Bælt, og det hidrører for en Del fra, at den største Besejling af Store Bælt sker ved Sjællands-siden, og man har ment, at det vilde være generende for Søfarten, hvis man ved en Bestemmelse i Reglementet for Lodsvesenet vilde tvinge Fartøjerne til at lægge til ved Knudshoved for der at optage Lodser fra Nyborg. Denne Lodsstrid skal jeg imidlertid gøre mit bedste for at faa bilagt, hvis det overhovedet lader sig gøre.

Men naar man endvidere har stillet Fordring om, at Lodserne i Fremtiden skulde betragtes som Statsfunktionærer og pensioneres efter Pensionslovens Regler, maa jeg modsætte mig dette. Det tror jeg vilde være upraktisk og uheldigt for Skibsfarten. Lodserne ere almindelige Borgere, der have et Privilegium, og ikke noget andet. De ere ikke Statsemedsmænd eller Statsfunktionærer, men de have et Privilegium, og ifølge dette Privilegium skulde de i visse Henseender bøje sig for Administrationen, idet nemlig den danske Stat ved Øresunds-traktaten er forpligtet til at have det fornødne Antal Lodser til at lodse fremmede Skibe gennem vore Farvande. Paa Grund deraf og ogsaa af Hensyn til Skibsfarten i al Almindelighed er det, man har indført Lodserier med et vist bestemt Antal Lodser og udstedt Reglement for disse Lodserier. Lodsernes Lønninger og Pensioner ere ikke af den Art, at Lodserne kunne betragtes som Statsfunktionærer. De have deres Lodskasser, hvorfra de pensioneres. Enkelte af Lodserne have hist og her til Tider faaet en Statsunderstøttelse, naar man har ment, at deres Understøttelse af Lodskasserne har været for lav.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) ankede over Lodsforholdene i Odense Fjord. Jeg skal tage dette Spørgsmaal nærmere under Overvejelse og her blot sige, at Lønningsmaaden ved Odense Fjords Mundings Lodseri er i Overensstemmelse med Lodslovens § 42 og kan ikke forandres uden ved Lovgivning. At Fordelingen ikke er heldig, vil jeg erkende og skal ogsaa ved Lejlighed have min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Naar jeg i Løbet af Vinteren fremsætter Forslag til Ændring i Lodsloven, vil der være Lejlighed for de Herrer til nærmere at drøfte dette Spørgsmaal med mig.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds ankede endvidere over, at Militæretaten har ansat en Graver ved Set. Knuds

Kirke i Odense. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at det er en Ret, der er over 100 Aar gammel, at Krigsministeriet kan besætte disse Pladser som Gravere og andre Pladser med veltjente Underofficerer. Jeg beklager, at det varede 2 Aar, før Graverposten blev besat ved Set. Knuds Kirke i Odense, men det er ikke Krigsministeriets Skyld, det ligger i, at Kirkeinspektionen ønskede nogle Forandringer i Lønningsmaaden og førte Underhandlinger derom med Kultusministeriet og senere med Finansministeriet. Dersom ikke den vedkommende Graver havde været konstitueret i 2 Aar, havde det ikke kommet til at se saa grelt ud, at en Underofficer fra Helsingør faar Pladsen. Jeg hævder, at det er en Ret, som Forsvarsministeriet har, og der er her ikke sket nogen Krænkelse hverken overfor de kirkelige Autoriteter eller mod det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, der skal værge sine Folk i Odense.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) rettede nogle Spørgsmaal til mig. Han bad mig oplyse, hvad der var Grunden til den Stigning, som i Aar har fundet Sted paa Forsvarsministeriets Budgetter, og jeg skal da oplyse det ærede Medlem om, at Grunden til, at Udgifterne paa § 22 ere større i Aar end i Fjor, skyldes væsentlig to Ting: Det skyldes den almindelige Stigning, som er en nødvendig Følge af de vedtagne Forsvarsloves Udførelse. Det skyldes, som det vil ses af Anmærkningerne til § 22, væsentlig forøgede Udgifter til Beklædning, til Oprettelsen af Underofficersskoler, til Indretning af Kursus for Underofficerer i Henhold til Hærlovens §§ 95 og 97, det skyldes forøgede Udgifter til Befordring og Kommandotillæg samt Krigsmateriel, og det skyldes den i Henhold til Hærlovens § 224 nævnte, i Aar forefaldende Indkaldelse til Bornholms Væbning, og endelig skyldes det, at Budgettet i Aar er indrettet saaledes, at man har undersøgt, hvad der er de virkelige positive Udgifter f. Eks. til Sygevæsenet og til Fodring af Hestene o. s. v. Jeg har ment det rettest, at disse Udgifter bleve holdte nøje i Overensstemmelse med, hvad der positivt gives ud, og det har foranlediget, at Udgifterne i det nævnte Øjemed ere stegne med 157,900 Kr. Tidligere har det været saaledes, at paa Finansbudgettet stod der en lavere Sum end den, der virkelig blev givet ud. Naar Statsregnskabet blev aflagt, viste det sig, at Udgifterne til Sygevæsenet og Hestehold vare betydelig større end paa-regnede ved Budgettets Affattelse, og for